(8)

Celojumu apraksti,
piezīmes un domas
no I Lautenbacha

Tanî 12tajî majâ
1878.

I. Friks Dranģi.

Nu, ka viņa iſſkatahs (vaj ir daila)? prafîja kahds jauns ſkolnieks, ſtrau mehrenâ iſtakâ aiſ gal. da ſchķedams un ſawu galwu no leela grahmatu blahķa pazeldams, otram jaunam ſkolniekam, kas nule eenahza eekſchâ, maſu puſņu kuſchķiti rokâ turedams un to pa ſtarpahm oſdams.

Iſſkatahs labi, ir daila un ſlaika kâ egle, atbildeja tas kâ ſkeedadams, ar abahm rokahm pa gaiſu wehſtîdadams. Es Tew weetu viņu aprakſtîſchu no gal. was lîkſt Kahjahm, kâ Homers to ar Pallas Athenî waj Achilleva waroņu waj .... (ſkaut) dara, bet es gribu Tewi ſkaidri ſino ſawas rakſtîbas un wrenaldſîbas ſk. ſkaut, ko tu parahdîjis lîkſt ſchim preekſchâ dſeſenam, tadehļ ej un luhko pats un kad brîwnees un brîhnees. — Wiſſo ſchis kļuwa ar ehrmiģu patikſu iſſazits. —

Bet, mîļo, man naw waļas ar allo, ſpîa nodarbotees, jo alaſchin ſkaw manâs

40

aufs: die, ewr hie.

Kauj jupis! atspuhstees kaw ari wa-
jaga. Bes norimschanas strahdadams
jaw wss jilweks kapat kahks.

Tas tas labakais ari buhtu. Klubu aissuh-
tits uf Aleksandra kalneem, traku namâ, kâs
buhtu ar pasauli galâ tizis. Ja tad kahds
pihstitis wehl no atjohgas atlizis, tad was
as to apzerekst, zik dauj taisnibas Latinim,
sakot: sic transit gloria mundi.

Nu, ko es teizu? waj naw labaki, ka eet
uz pawasajahs kahdu lohnu pa jaunkajahm
eelahm ne kâ kad aiswen pee grahmatu
galda sehsch un tad tahdas isflamischoka do-
mas isperina. Waj tew schinîs dsihwibas
gadôs wajaga pasaulei tik weenaldsigai buht?
Waj tu nu tik nesaksi ihsti dsihwot, kâdeem
students tapdams?

Ta, ja, tad it ihsti traukums sahkstees.

Tu jupis! tikai par nelaimi esmu wehr-
mu, traks bildejis. Netop no ta waiss ne-
maz nost.

— Top schinî azumirkli pee durwim
klauwets. Abejeem weenâ mutê ecksehâ!
sauzot, ellez jauns zilweks ar tahdu mee-
las pilnibu, kahda ta pee schahs wezuma
gadeem tik reti eerangama. Wai redset, ka tas
pee tahdeem speedes, kas alaschin preezigi us
jautri, waidsak smejahs neka wajaga, waidsak

nedomà ne kà domà. Nemitigee smeekli tem
reti tiks dod walas ir nahrdu, wiss schis nule
eenahkuschais jaunais tuklais, resnais zil-
weks ir wiså jawâ augumâ, no galwas lihdz
kahjahm, weens smehjeens zaurum zaur.
Wazeets to nosaukts par laimigu dsihwi.

Ha! ha! waj schee diwi prahtaks jaw at-
rad? he! he!

Tas pareisi, sherkus, tas pareisi; rad tu
atnahzis. Tew wisi isdotees mana drauga schahs dsihwes ar lasem smeeklem
prajam aissmeet. Mans draugs patlaban isla,
dsihwo, ka traks kapt, buhtu tas labakais. Waj
wiņsch naw par to bagahtjams?

He! he! Es jaw nahzu tahs abas diwas
traukus padsirdit.

Ko runa laiska Tu it nopeetni par Alek-
sandra kalna apgahdataja esi? un no runa
laiska tad arkis aklam zelu rahda?

He! he! Nesaku mani sobot. Schis nei
neemaz negribeja, lai buhtu sobs pret sobu
un azs pret azi. He! he! es tahs tik gribe,
ja satrazinat un negribeja tuhs ne wis trakus
uf Aleksandra kalneem skrapet, bet gan uf
Wilņuma kalneem, he! he!

Waj tu redsi! sherkus schodeen kà pats
rehnuschi Salamans runa sakarnwakdeen
ween runà, teizs Klubu; ir tà jauna to jauno zilweku, ko saist
Wiņsch jau leekahs muhs pilnigi galda pee grahmatu,
wilinaht. Ko tad schis ar Wilņuma kalneem tahm schodeen eerau-
gan gribeja zitu teikt? dsihja. Semgalîtes. — Ta bija wahrd
kas ar to punktu kaptschi isdalâ eenahza.

Dots Beigŗ, skatoties, ar kahdahm mîkstahm
tu sîmi, ka mums eksamens uf rakstu, bîstot
Kuhtos
Hê! hê! kad es taîsnî ar skaidri jautâjumu
Tad eksamenu raîsîs ne kustot neklahs nó
rakstu nemaz, bet jô wairak tas peeraksta
tîrahs. — Kahdreiz jaunekli Kuhtos pee galda
un Kuhtos diwi tikkat ari tur eelahgti, hê! hê!
Hâ! hâ! smehjahs Semgalîtis.
Hâ! hâ! per tahdu sîmi Kuhtos warem
gan palikkt smeetees, galwoja Kuhtos.
He, he, tagad Jumî esmu pateizis, ko sprajis un,
kas Jums gaidams. Tâ, ka Jums tahdi newahlas
lautiņi, tad jaku Jums tuhlin ar deesmahs-
mus to teiza, pasmehjahs un aisgahja. Abi drangi
wehl druskeņu parunajuschi par gaidamo balli,
kahdehs tad katrs pee sawa galda un strahdaja.

Tâ, ka mums ari rakstamajâs lapâs ar skolem
jaunekļeem kuhtu darischanas, tad tas no muhsu
puses un pareeksch muhsu labuma it pareizi, já
tagad tos wiņâ kluhsumâ, wiņus sawâ starpâ nekam
zedamus, tuwak aplukkojam un ar teem tuwak sapaschâ-
simees. Lai eschkam ar Kuhtu kas schô stahstu aiz-
sahka un pa leelakai daļai ari schî stahsta
wahrdus kuhtes. Par sawu tu schîwi un pee schîwes
jaunees dsihwoschus wiņu sawâ laikâ un sawâ
weetâ paschu stahstam. Mehs schîwi tik gribam
peeminekt to, ko ar wiņu skatees un
sarunajotees pee ta eewehrojam. Tâk mums

ne kustot nemaz prahtâ, te pat wiņa augumu,
waigu, azis, un matteem u. t. j. pr. stahstikt,
kâ to daschdeen romanu rakstitaji dara, ne!
meh tik atgahdinam lasitajam, ka wiņam ir
deewa dots augums, wiss tas, kas zilwekam
un kâ zilwekam. — Ar wiņu sarunajotees,
wiņa skaidrajâs, gaischajâs azîs lukkojotees,
dabonam leczihu, ka wiņa sirdî gan tik skai-
dri un gaischi neisskatahs, kâ ta azîs,
kant tas zenschahs ar sawu stingru attu-
rêschanos to sawu sirdi aisslehgt kâ kahdu schehlu-
mu ar preksch karinatu, tad tomehr at-
rohd daudzkahrt ta pa starpahm nowilstoša
skatees un pasaudzigâs nopuhtas aspati-
tees kâ par draudu brihscham pa paschkirstu preeksch
autu ta sirdi. Ka mehs tad redsam, ka schî
pelna skaidrajâ un dsehru un tâ it jau salau-
sta un sagrausta, kâ to rêti pee zilwekeem
no schîs weetas atrodam. Wiņai wehl naw ne
pilnu 25 gadu wezs, mehs tad nemaz jautajam: kâ
un no kam tas nahkahs? bet teekam pee
spreesti ar sawu sirdi brihscham gaidît, kas wiņas
patt par sevi kaut ko stahstihs. Tas ir pa-
laikam klusu un schîwi nopeetns. Retu atrod,
ar to tas ilgi un daudz runâ, t. i. bes spee-
schanâs runâ. Kopsakarâ aprakstîta sawâ
„nedsimeeka deenas grahmatâ“ kahdu zilwekeni,
kas pa preekschu loti jautru, runigu un smeekļi-
bijis, bet tad reiz klusu, klehdzis un nopeetnu tizis.

Wirsch leek laudim no schi stahstiht, ka schim
esot meschâ reis weenam atrodoteem, rihalka
(nahra, koku puechtà mesta) parahdijuschu, kà
lihgsmajuschu, preezajuschu un smehjuschu un
pagehrejuschi, lai winsch tai tà pakal darot.
Bet tas naw paklausijis, bet ar smetis sew
to krutta preekschâ. Tad jahsuhti wina gan
schi, ganphi raudaht. Uhdentehwam, kam dehl wina raud, tika atbildejuschi: tam
dehl, ka winsch neesot pa smehjees, bet sew
krutti ar smetis. Kà winsch buhtot smehjees,
tad winam buhtot alasch labi klahjees, tas
buhtot lihgsmà un preezòs ween warejis
dsihwot. — No ta laika esot winsch klusis
kehdigs un kluss. Waj mahsa, kà ari reis
(nu tad naw winas uzmanibas preti mihdijis
kahda puehta mesta parahdijuschu)? Kas
munis to waretu par mahzitizeha gèbt weegli
tizibu pahrmest, ja to tizetum!?

Lai eepasihstamees tagad ar wina draugu, Semgalu.
Tam tautu. Azis lukkojotees, visspirmis ehrangam tam
tumschas azis, kuru dsihlumôs jautribu un
atklahta sirds manami. Wina azu tumschums
nemaz nesakrita kopâ ar wina sprandu un
gaischo sirdi. Tà ka tumschums un naksts
mehdz behdas un skumjas nospehkot, gaischums
un deena tuwaret preeku un lihgsmibu. Tapehz
mehs schaubahs prahtâ, ka schee diwi jaunekli
ween azu krahsu, mainijuschi un it newiltus
sadahs munis wehleschanàs, kaut wini schitos

saſneegdami, wosetam to wehl ihſi ſaņemt
un ſazikt, ka Kubris ir gredzīgs wiſās ſavās darſchanās
un jiſchanās bez mehra un Šengals turpretī ar
mehru un, ja wehrus reaſmuſtam, kuŗu
jau arī ihſi apluhkojatam un, pee kuŗa ta
beſmehrīga ſmeeſchanās iſņemot — wiſās wee,
tās un leetās tik pusmehru atrodam,
tad mums ir Kubris ka Šengals ka tahds, kas
bez mehra un ta tad ari bez mehra; Šengals
mehru un ar mehru; wehrus beidſot
ar ſaweem beſgaligajeem ſmeekleem ar pus,
mehru un tā tad ari ar pusmehru; jo
pilns mehrs pee ta, wiņa beſga nemitīgo
ſmeekļu ſpehks, gan dſirdſ naw ne kad pee
ta manams. Tās labpraht grib, ka wiņu par Lat
weeſchu Aſopu uſlukko, jo tas ir jau ſaſmehjis kopā, tahds maſu ſmeeklu ſtahſtiņu
un paſaku krahjums mums ſoba tas ta ſohs triks Zaba drau
un liſis to jau eſſpecht gus apluhkojot, ir jau oktobera ſaule no
raſtos. Tak Kubris Šengals gahjuſi. Jau wehſla rametuſchas. Mums tahdā
tam tā tā Kubrim ka wihkē ſawa apluhkoſchana jabeidz. Abi draugi
wiņa newarot iſtī jau ſawu deenas darbu atlikuſchi, aiſdedſina
par Aſopu ſauzt, japehi uſ galda preekſch ſoſā lāla lampiņu,
jo iſtī aiſſobot tas katros ſawā ſoſā ſtuhri eeſch,
neweenu nejahdajot. par ſoba ſees, omuļigi ſawā ſtarpā tehrſedami. Kubris
ſoba ſobgalu to ari ne ſaweem gaiſchajeem mateem un ſehri ſopdams
warot ſauzt, jo ari waigu atgahdina pee Ambotes warones
to tem iſtī neſot, un wiſaita Undula, wiņa draugs Šengals ar ſa,
tam wajagot ar mehru weem tumſchajeem mateem un jautri no,
ņemt, ka to tik par ſelonu ſeeknu waigu atgahdina pee ſehri drauga,
ſaukt. Tā ka pehdejais zitiem ar ha, ha! atbildeſchoſchi un ſehri leeta tiſa robežota.
noſaukums Aſopam
loti ſlihſtī ſkan, tad tas
par ſihmi, ka tas ar mehru
biſa ha, ha! ſmiekſchees,

Ambotes Kareiwja Undika. Ka Undals bija deh,
du pilns (wehmakš nagš) par ſauju, paſaudeto weſtelwen pili,
tas mums ir ſkaidrs tāpat, kā mums ſkiams,
zik preezigs bija Undiņš, ka tas pehz ſehri
behdīgā notikuma — pehz ſihkās kanjas — ſawu
paſaduſcho draugu Undali atrada. Stiſan in,
dulim ſawa rupjalka (-nahwa) reiz paraudſjahs, proti, ſaila
ſtrēja, zaur kuŗas mihleſtibu tas bojā gahja.
Kad Undalim un Undiņam bija ſawa ſentehwu
mantojuma ja-aiſſtahw un ar meſchigeem ſpehk,
kem jakaŗo lihdſ pat nahwei, tad maksa
jaunajeem draugeem, kā tik no ta paſcha ſkuņu
ma iſſkumuſchajeem, no kuŗa Undalis ar Undi,
ņi, — tad maksu jaunajeem draugeem dſirdſ,
jams zilā krahtis, ari reiz karot un proti
ar garigeem ſpehkeem karot un aiſſtahwēt
weſtehwu mantojumu, kamt pat ari lauktu
ſkituma projam ja-aiſdod. Tagad wiņi jaga.
tawajahs abi diwi uſ abiturienta eksamena.

Kā Tew jauni ſkolas gadi patika? jautaja
Šengals jaunu draugu, kad bija laiſchņu klaſi ſch,
deſuſchi.

Nu, ne tik loti labi, atteiza Kubris, maſleet
apdomajees.

Kā tā? bildā jo projam Šengals. Tas pee
tawas zenſchanās un mahziſchanās gribas
naw labīga iſſprotams.

Nu, tā kā tu ſi tmans weenigais mihlajais
draugs ſchi, tad ranſtſchos Tew to draſtu ſi,
ſtotamu dot, atſazija Kubris, maſleet

apdomajees. Tai ſkhiwei, tuwaja tas tad tah-
lak, kwrai nuwus pa bakſs patikt, wajag ari
patihkamai dſihwot. Bet mani ſkolas gadi,
kas ir gabals no manas dſihwes, nav wis pa-
tihkami bijuſchi. To negribu leegt, ka mah-
zibſchanàkſs el man alaſch patikuſi nu, ka ga-
riga ſtrahdaſchana ari tagad ir mana weenigà
eepreezeſchana un weenigi man ſcho dſihwi
dara pazeeſchamu, bet wis zits, kas pee
dſihwes wehl klaht peeder, ir manim tik mo-
ka un repatikſchanu deewjis. Sinams, ka ſko-
la daudſ dod, bet wiņa nem ari no wiſſa
un daudſkahrt pat to ſwehteko un labako,
kas wiſſo no mahſahm behrnu deenahm
no mihļàs mahtes dahwinats. Gribu tewim
tik diwas leetas atgahdinaht: tizibu un weſe-
libu. Waj mehs eſam weenteeſigo, no mahtes
mahzito tizibu weſelu uſglabajuſchi? waj
ta nav no ſchaubiſchanàkſs ſagrauſta? waj ne-
eſam no tizibà ſlipſtem ſchtehweem par ſchau-
bigeem Tomeem tikuſchi? waj ne-eſam wahjas
azis dabujuſchi? waj nav brihſchanàkſs
Schaubiſchanàkſs ir zilſtis uſſiņ: dumjàs domàs, uſtraukta
ne-aiſmirſtiba, ka Dſimtà reiſ ſawu labo azi
preekſchà aiſdewa, lai tik gardàku ſmeltos, ka
zita tà un, kà tu redſi, man ir azis weſelas
nav ne weenas brilles jauſalkà, jebſchu dſihſ
zeru ſtudenta eksamenu taiſitot. Es
Tas jau ir, tuwaja Kaspar ko es Tew ari
wehl gribu ſtahſtiht. Ta gan dſihſ muwus
wiſeem Latweſchu Draſchu tautas dehli, leelo ſkolas

zelu ſtaigajot, tad tu wareſi paſteeſinatees,
kad Tew buhſchu wairak ko no ſawas ſkolas
dſihwes paſtahſtijis, waj es pee teem peeſkai-
tams, kam wiſpahreeſchamaki to ſtarpà klahjees.
Tad tu wareſi ari pats ſpreeſt, waj manim ſawus
ſkolas gadus atgahdinajotees, nav wairak ja-
noſkniſt ne-kà japreezajahs.

Lai weens otru tuwak epaſihſtamees, tad
lahſtams apraſtit man dſihwes paſtaſtas no
ſawas ſkolas dſihwes, tàlejahs Es ſen kahdu
~~ſtahſtiņu ari no ſawas dſihwes bildinaſchu~~ mugats.

Klauſihſchas gadàs, kad manam tehwam kà ſainim
wakam ~~eſchana~~ bija dſihwi dſeſineeki muiſchà
pee Jelnà ~~ee~~ſchas jaſuhta, eerandſiju pirmo ſkolu
reiſ Zepurkalna mahjàs ~~pi~~ ſchihs paſaules gaiſmu.
Mana meſchà wezmahte, t. i. mana mahtes mah-
te it laipni mani ſaņehma kà ſawas (mihļàs) meitas
pirmdſimto. Mana wezmahte bija ļoti gudra
ſeewa, no ſewas mana mihļà mahte (tik) ta-
pat kà wiſas zitas labas tikumus bija manto,
juſi. Mana wezmahte bija frantuſchu abattiſchenu
Jeeſchà peedſihwojuſi. Kp to laikus ta bija
janna meita kuhdama pee ~~ſen~~ augſteem ſenjo-
par Spitſmanu deeneſtà. Sà bija redſejuſi, ka
Franzuſchu nahkſchana ſpehjot uſ reiſ mui-
ſchà wiſas ſadraba un ſelta leetas nafuſ, (wiſas) kuh-
ſchà wiſas ſadraba un ſelta leetas nafuſ, kuh-
gi ſadraba kaſrote weeta (ſahkuſas) ſaka
rotehm eſot. (ſchi)

Kamdehl, ſchehligà (zeeſeja) leelmahtin,
wiſa kaſrotes (mahtin) muwus tagad
un koka kaſrotehm (galdu) jaklabj? bija manas
kaſrotes uſ galdu jàleek?

wezmahte jautajusi.— Ehehlijais zeen.gais leels
krungs uz (mahs lehtas) parados kritis, bija pa albi.di bijusi.
Bet mana wezmahte bija tik gudra, nofrasoj-
ma, ka Franzupchu dehl dargas leetas paglabj
tas, ja, wina finaja, ka tahs pagrabâ jemê
eerakstas. Kad Franzupchi bija no Jumes atkal
isbijuschi, tad radahs atkal wisi Judrahs un
lelts Jumeltupchis, paschos jabrauz, tos uz Krahsju, Franzupcheem bijot
to laiku bija Krahsmê atpakal jawed. Ko ta
laika tad gan ari zeh,
lusches ta tantas ihsi
ma, kad tee puschi
Pruhschos gahja, tad
tahs meitas ehehli
gi raudaj!... Mana
mahte bij arî it jau
na meitenê kuhda,
ma pee Kungeem
kalpojusi.

Da ka tehews zaur muischu drihkeem nô-
spreets, mas bija mahjâs, tad (bija) mana pirmâ uz-
ansehschana weenigi tehws dehl gudra seemeschu
rokas bija. Tawu kuhlo jaunâku esmu ihsti
dams un nebehgdams ween pasaudijis. Taw-
mahtes meesâs bija galwas pahrak eerauots.
mahte bija arî ar mani uz Smagaken kalejahm
kuhdama pagrabâ eekrihtusi. Zaur tam bija
siteenu pus galwu dabujis, ar ko masiņsch
kuhdams ilgi jalehkoja. Bija zaur tho sitee
na rakschu atgahdinata, ka ta pasaule, kurâ
es atnahku, drihsak sit ne kà Jeedê.— Laiks
aisskrehja ar putna spahrneem. Bija jau klaht
sîka rozeta. Tahs wezama mana nu kuhtu
bijis spolos zelschi ja-ussahk. Bet spolas mums
pagastâ wehl nebija. Mani primee spolotaji
bija mahte ar wezmahte. Mana tehws nebija
ta laikâ. Kahdeinam (na dsihwu zuhkas) Smaukt un kurinât
(ehkam) tam nebija
derriga laika bijis, laikâ eemahkitees. Wiņi
bija tanî galwas pahtaru laikâ eesweichtels, t. i.
schihrus reischus, kad mahkitajs behrnu mahki
kâ tik galwas pahtarus ween pagehreja. Ta,
ka mana pirmus spolotaju sprahschana nekrea
Jesmu grahmatu, tad tikai ari tik schihnis sneg,

(no mahjahm denahm, kà ahtrej Jumotens,
tajâs Jrahschanas peeklahjigi mahkitis ka pats,
mahkitis.— Mana wezmahtei bija vehl ar dsihwi, kà pehz
wiņas paschas kreetnuma, kreetni dehli, kas
mahkneeka un kahrsetaja amatus kopa. Tas bij,
ezkais dehls bija par pagasta mahkneeku ezkelts.
Jaunakais dehls bija (kahdâ) pee Talâm aprinķa mei-
stara, kas Krohnemê dsihwoja, amatâ gahjis, ko
kreetni mahkijees un gahja tagad apkahrt mâ-
schu ehkas zeldams. Schis bija ari vakschkis ee,
mahkijees. Pa jaunu pee maneem wezakeem
nâkuschas, ta nebija
nopejam. Pee laschki mahkischanâs bija manahm
spolotajahm mani daudsreis ar ihsti
jaspeesch klaht; bet, kad bija pee grahmatas
pee dsihtis, tad, jaunahm spolotajahm par leela
preeku, tik ko apskatijahs, bija ussdoto gabalu,
waj un laschki, waj no galwas, ismahkijees.
Wisi fazija, ka man „krohnuma lehta galwa".
Bet kà dega man sirds un azis uz blaku un
spalwu, kad nedseju ar teem sawu „mahkito"
mahtes brahli nodarbojamees! Jau buhtu
wiņu kubdsis, lai tas mani ari vakschkit
mahka, bet wiņsch alasch tahds nepeetrs un
bahrgs bija ka tee neusdrihkstejas. Tà, ka
mums pa to laiku (wiņa, tehwa) saldats bija karteli, tad
mahkijas to to ta pirmas preeku preeschkus
wahrdus isjaukt. Es isnahkijos wiņus lihdsi
ņus pee wiņa flintes nosaukt, kas tam bij
uz muntiņas jaspin. Mana jaunakais „mahki-
tais" mahtes brahlis, Dreija, kas bija reis ari,
brangis. Wiņa vakschanas leetas peemahka mani
schaubeis tà, ka ne kahkt nemahkeja attaisitees
no tahm drusku pasagtees un tad vaudsikt,

rà man ſchi jaunà rakſtiſchanas makſſla wei-
zahs, ko jaw domaja deeſgan no ſawa mahtes
brahla beidſot noſkatijees. Par ſawu rakſtamo gal-
du bija kahda miſentaļa laga behrgeli iſredſejis, kur
weti kahds no mahja ļaudim peenahza. Schē ſma-
ja noſlehptā iekſumā jaunajā makſſlā mehģi-
natees. Tik ko bija ſaſchņaugs wilzeenus ar trihſu
ſchņaugu no papihra wilzis un jaw dſird-
jees, ka man tik jaunā teē negahja, kā bija
ſomajis, te atſkaneja no mugurpuſes ar ruppju
balſi: «mo drukaem?» a, muļuļuļ?» - tahds.
deeſgo-ſpehdſeenſch!» - Ar iſbailehm redſeju, ka
bija pee ſawa ſlepenā darba noſwehrts. Jhans
Kreewu ſpelotajs, laſpanais ſaldats, bija tas, kas
mani pahrſteidſa. Schis iſlihdſeneks bija pateeſi
laipns. Kad tas wiſu redſeja un ſapratu, kas
notizis, temehr tas negribeja manas ka-
pawahrot, meni pee - pee mahtes
par ſcho darbu apſaſtēt. Kriſch paſeļaukſtē-
ja man ar ſawu roku pa plezu, ſaſmedams:
«ſedaučer, «ſeekasay mu «ſoshy.» - Tad dſirdeja, it
tas ne ka nebuhtu redſejis un gribeja aiſ-
eet; bet mani par pahrtiku un tihru nelaimi
peeradahs ſchinī azumirkli pati
mahte, klaht. Lai gan mans Kreewu ſpelotajs
par mani labpraht, lai peedodot un neſadot,
es ejot tak par labu darba, temehr - ne-
ſpeja redſeht. Tahds noſeegums: ſlepenu
brahļa leetahm ķertees, bija ne wiſai wiſ-
ſadams. Laipnā ſaldata aiſſtahweſchanas rinā
kas ſkuna Kreewu walodā ar latweeſchu ſaweſ-
nabrahtēem tuweta, manai mahtei, kā ari man

pehdeem tik - pa maſai dalai bija ſaprotama ſchi runa
waneja preekſch manim tik ſoda paweglinaſchana,
nu iſdabuht. Kad ne wiſa deenu, tad tomehr
ſcho pusdeenu man eſot bez ehſchanas
wakarā, kad brahlis pahrbrauzſchot, tad
tapſchot tam wiſs nolikams preekſch tahlakas
apſpreeſchanas paſtahſtits. Es biju kā iſmiſis.
Scho pusdeenu, kas, kā ſpiegu, kad kas loti
gahrdi ſkuna wahrits, bez ehdeena paſkrt
un tad ſkrehl pret mani ſahtſcheku weſt pee
baberga nopeetnā mahtes brahļa, tas bija pa
dandſ! Iſſamiſdami vandadamies gribeju pats
ſawas matis no galwas raut. Bet,
ja wahrs potta, jo tawaka oſta, atrada
jau toreiz par pateeſu ſawam wahrdu. Kad,
policija jeb wirsvalde - ta bija mana
weſmahte - man par laimi peenahza ſlaht.
Schi man bija dauſmahkt par iſlihdſineeku
ſalpojuſi, kad gauſi dſirdes bahſchanahs kahd,
reiſ ar policijas ſpehku ſildā tapu. Scheh biju
gandrihſ alaſchņa labā daudſ'eē. Wiſtikſ
tad, kad kahds negaiſs no ottras puſes, no
policijas, pahrs manu galwu - pehz
patihkas pahr plezeem-gahja. Jhana
mihļā weſmahte ſpehja mani ik reiſ pee
ta, ko es ik ſawadā wihſē ik reiſ aſmirſu,
ar ſawadu ſoſmiņu laipnibu atgahdinaht,
jeb, lai es pret kahdu policijas ſpehku
lahgſchanu metotees; lai kuſchojot mahtei
rokas. - Tas lihdſeja. Kahds ſkuna atſkanets.
Jhan nu bija, paldees dſeedams, atkal pilna

zeriba, gaḷadā pusdeenas maltiti bandīt.

Kas tad tā par tiem gaḷadā maltiti dzer-
ḷiņa? waizāja drangs to, smaidīdams.

Nu, ne kas zits, kā atspirdzinātas gaŗas
jaunspeens, atbildēja stahstītajs. Ihsa dze-
rēḷ japaeminu, ka tas notiekahs pehz
seemsweḷkeem, kad pa leelakai daḷai gaŗais
slaukšanas top.

Strīdoh es to ehdeenu ļemu savā laiŗā
mīḷajis, jaziņa drangs. Bet labpraht klausos.

Tad klusa atbeltis, uzsahka atkal stah-
stītajs. Sahdžība, kuŗu mana mahte gribēja
pee savas brāḷa tahlaka weft, tiešām šausmi-
gas nezmahkstes pee padoma lahgšanā pah-
rāvusta. Ahas dīvaina, mahte un mesta, zeḷ-
mahs pehz kaut kā laikā apdomāt un tad
mana mahtes brāḷi labyt, lai winsch mani
mahzība rakstīt. Ihsa tiešām tad ari wehl
pecaudzinats: bet, lai es neļaut tad ari
wairs sīkas pee grahmatas lāpīšanas.

— Kas notiekahs, ka no abejahm mahtēm
gaŗi pabarnamats. Bahrgais, nopeetnais
mahtes brāḷis mani rakstīšanas kaŗ-
stō gribēja iššķiņadams, kluva ari pret mā-
ri laipnaks, jaunkā draudzē mani dzīt.
Es mahzījos pee winga rakstīt. Nu man
bija daudz laika. Pehz tahda laika prata jau
wiņas rakstītas burtas it brangi rakstīt
un wiņš rakstīto atdzēsa it brangi. Ļoti

Es jutos jau ļoti gudrs, gudraks par wi-
ņeem ziteem mahju behrneem. Klusu jau
ari lepnaks. Tikai jau ari no dažheem
runāts, ka man jaejot skolā. Galwa jau
preekš tam esot. Es to klausījos ar
leelu patikšhanu. Tas nenotika ne ween
mahzīšhanās pehz, bet ari wehl zitā ziņā.
Tas zits warēja kaut greizsirdība.

Kā tā? brīnēja drangs. Tas man nesaprotams.

Tā tālāka izpratīsi, kad tew kaut kahds
lai paštahstījis, atbildēja stahstītajs. Starp
maneem spēkļa draugeem bija mans mihļā-
kais mahsas weenīgais kaimiņu puika Zahnītis,
kā wiņu sauca. Schis jau no sahda laicīņa
bij eesahzis mahsu kaimiņu pagasta skolā eet.
Kungs reiz pehz ilgaka laika rezēs janahkot un
katram jauna prasījumu grahmatu, izrādījahs man
par leelahm grūtībahm un behdahm, ka Zahnītis
jaunākas burtus prata rakstīt, nekā es. Mana
autoritate šķitēja mani nu sagrahbta. Līdz
šehrim domāja es kaut kaut kā sinā par wi-
ņeem zīmeem pahrāk, bet tagad rakstīja — kā es pats
labi redzēju — mans draugs Zahnīša jaunākus
burtus, nekā es. Ari tā labi redzēja un no
prata, no kuŗa tas nahkahs: Zahnītim bija
labāki rakstu paraugi, nekā man. Ihsas
ā mahtes brāḷis neprata tik jaukus burtus
rakstīt kā Zahnīšha skolotajs. Kungs un
wajadzēja weenam par otru eet. Es gribēju
atkal wiņiem dahrdu dahrīt. Bet to nemanēju
zitādi eegaht kā, kad ari skolā eimu. Ihsas

tehws bija man mihlejôs beedſchôs jew dauſſkatt
terzis, ka tas mani ſkolâ ſahtiſchot, bet ſchi
lihdſ ſchim tas wehl nebija peepildijees. —
Es bihdeju ſaltiga wehr reiſ ar ſaweem wezakeem
lehnus runſtot, klausa tik per ſkolu runaht
eeſahkts. Es iſlectaja ſho iſdewigo brihdi un
ſahku ſawas wandadamas tehwa lubgt, lai man
jel ſchinâ ſkolâ, kur ka kaleja Zahnitis jaunakus
kursus rakſta ne kâ es. Tehws mani apmee-
rinaja un terza, ka uſ leeldeenahm, kad
wiſi mahzitaji ſkolâ dſchot; bet nedſchot wis
tanî pagaſta ſkolâ, kurâ kaleja Zahnitis
ejot, bet ſahtiſchot mani pee Dſegunſchu
la. Tad es Tus es Zahnitu uſ ſahwis neds,
lâs jew pakaſtegſchot. — Wis tas notikahs.
Kâ Zahnitis iſlauſa pakaſtejuſchi tâ, ka
tehws to beſdſot ari pee Dſegunſchu dehla
ſahtija.

Kas tas bija pee Dſegunſchu dehla bija, jautaj
klauſitajees ſtahſtitaju.

Tas bija, teiza ſtahſtitajs, Dſegunſchu gaiſs,
neeka dehls. Schis bija gimnaſija aparinka
ſkolu iſgahjis zauri un ari dſihwus gadus
wehl gimnaſijâ mahzijees. Bija labpraht
ari ſawâ laikâ uſ augſtſkolu ſtudereht
gahjis, ja ſchî tehwam nebutu mandas pee
truhkſtis. Wezais tehws waldija mahjas un
dehls ſkolaja wahrdu duzi pa debesim. Kas tehw
bija par jaunahkum mahjahm, ſchihs Dſegun-

paſes. Kâ ſpraklens muſcha ar jaunahm, ehr
tahm ehkahm uſkapetas, tahs atraſdams jaunka
ſtranta malâ, kas wiſtihm pawaſarôs laun
barbuldſchu ubdeni uſ roſchâs ſkawas leja
uſ ſkawu terzineja. Tahs bija peedereja pee
ſtrona pagaſta, ſkawas lejâ atradſchas uſſe-
ma meeſtina turwumâ. — Skolotajam mani pir-
mo reiſ preekſchâ ſemot un Kreewu burtus eeſah-
dot, jahku ganſchi raudaht. Kapehz, to wehl ſho
ſen ihſti neſinu. Ta waj ta pateeſa, dabiſka
gruhtâ ſkolas zeļa eeſahkuma apſpeeſchanahna? —
Skatrijameem, kad ſeewas pasdeenas ſwehtſtundas
iſnemot wiſi deenu zauri. Swehtſtundâs
ſkolneeki ſtrauta ledus uſ ſkawu, tur redſejahm,
ka Laudis no Sakles un Zitwarnes ar balku
plohſteem uſ pa ſkawu uſ Wentu braza.
jeb ſiwaini papeſi ſkrehja wentereem, kehrawa
tahdi wihſi ſihdeekas un ſitas ſeewas, ka
fawa tahs wilnôs mahgajamees un peldejahm.
Skatrijameem man gahja loti labi uſ preekſchu.
Redzeja dſihſ pee pirmajeem. Kaut gan
mahzibſchanâs dehl ne weenu reiſi ſawâ muh,
ſchâ ne-eſmu ſkuhris ſpodrits, tad tomehr par
pabrgalwiba un raſwelſchu ja wairak. Tak
uſ zikorâm ſkolites uſ zeļeem ſtahwehſt, kâ
weens no maneem ſkolas beedreem lotidauds
dahſa iſmehgſinatees — pee ſchi gada ne-eſmu
es wiſs ſawu pabrgaliba un raſwelſchu zehlis.
Mans beelakais ſkolotajs ir bijis: reiſ ar ſkolotaja
gero pihpi 4 ſtundas no rihta ſtahwehſt,
tadehl, ka es ar ſho nelaimes pihpi

bija pakaļ sekmojees, kà skolotajs smeekè. Kahds otrs leelakais sahka tad man ir bijis, kahdam no saweem preekschneejeem beedreem klit, (notikt) ko tam bija wairak stundas pee plezà- karstà stahwot, jaturas, un man bija tad labi tà apbrunoto jaunekli skatit ja-apsargà, tam dascheras stundas blakus stahwot. Selts sahka zelahs manos abeem no tam, ka mans beedrs bija kahdai skolotaja ahbelei pa tumsu ga- ram gahjis, tà, ka tam, kà winsch sahka dascheem ahbolim it newiņus bija kahdatàs akas truschi. Bet to redzedams bija sluši zeļ- tàs. Tas bija mans nosleegums. Bet un kahds zits bija no maneem skolas beedreem tur- jamees alaschi zeetis kopà. Tà ka mahzitees nebs pee mahzischanàs nebs dsiwi pirmee bijam, tad gribejam ari pee spehlem tikt. Bet te radahs mums dauds karstak leelas grah- tibas. Muhsu skolà bija diwi galdi. Kehs diwi- bijam katros pee weena no sheem galdeem par preekschneeku eezelti; bet mums diwi- ne par ikdsti patikschanu bija wehl treschais eezelts, kas katschu starp abejeem galdeem ap- dedams, bija pehz skolotaja nehlschanahs gribeja par wispahrigo pahrmuti jaslahko. Kehz kaulu, galas un gaļu wairuma, bet ne pehz mahzibas un prahta bija tahs tas par tahdu nsluhkojams. Pehz abejahm pee- dejàm ilgaspihkahm mahs diwiņa nedarej

no pirmàs reetas nè pakaschnakt. Bet starp mums diwiem weenmehr ari weenlà un mees newaldija. Dascheskart esam strihdi- gi strihdi weens pret otru kaujaschi. Pehz mahzibas un- schanas mahsu wari masa-dameem zehlahs un sliksa. Weenreiz bija weenam kahdu pusnu, mans wairak otrreiz otram. Tà, ka mehs- ustizigi mihlejamees, tad it no sirds ari tà nehlejamees. Mehs gribejam arween wiņu pee wiņa blakus, bet nè weens pakal otram eet. Ar saweem meesigeem spehkeem (ar) abejeem zinotees gandrihs tà pat gahja. Brihdiņam weenam bija wirsroka, brihdiņam otrajam. Tas reti notikahs, bet notikahs, kad Dascheiz ar ispahdijahs it kà manam drangam kahtu pa mani wairak spehka bijis; bet man tad lihdsahs atkal wairak laimes kahst. Kad zihnotees winsch greesees taisija un man gar seni sweeda, tad man tak laimejahs ar isweizibu dsiņam wirsu uzweltees. Tas ta ari notikahs, ka ilgi jo ilgi, kà gar leni, zihkstijamees un zihnjamees, ka bes ka weens waj otrs par uzwaretaju tapta, tà, ka leelajam, kaulai- najam puismuļu bija mahs japakscha, pee- ram tad mehs alaschi meesu palihsam un bijam brahli atkal. Tad gahjam pee spehlem. Dauschkart un labpraht karsam ripas. Kahdu dsiss nodalijamees preekschi mahjahm ar leela lihksmena noturu dsiwàs kaņa spehkos. Weenam bija par wadoni

saulainais, galotais pērnuss, otram mehk
dēvi brāļi – tā sauktee rotaļās. Te nu bija
viņgrošana, zvērošanās un stiķe[illegible]šanās
beigaliņā, kāmēr vaj nu direktorim vaj
abejeem rotaļeem viņa puņi aprobežotā
puņi atņehma. Tehē nu atkal lasmes puņi
šķirka un zehlaka gan veenā pulkē gan atkā-
pādameem bija vīpa jāmet. Muhķīgs pretīneeks
vadons bij ar šauboņu garņajahm rokahm
varens vīpas metējs. Kaut mehs dēvi-ali
drangi gan bijam izvežīgi vīpas šķēja,
tad tomehr pretīneeku vadons mums dauds
grahtihas dabūjams. Par pēdu mehs nevarē-
jam ar viņu šauru lēlo gribu nedz veenu
nedz otru tā mest, kā muhķīgs vecenais pretīneeks.
Tomehr, veti tik padevamees un dauds
izvarējam šeit veenādneeku ar viņu vīpu
lēlo varu. – Nu es steidzohs no šķirkās
skolas projam, lai ņemtu stabulētājs lomiņu
apstahdamees. Ohnu tew jau laižam pa dauds
gan laiku padarījis, tik šķirki stabulēt
stahstidams.

Ne lēnāk ne, atteica klausītājs. Ohnu tek
daschu laiku peedzīvojumus ņ šauras pakāpju
skolas dzīves peedzīvotajus uz tauru stahstu
izvedejis.

Pusotru gadu tik šeit skolu apmeklēju, bet
biju jau šķirnī lasrā tik tahlu tizis, ka va-
reju eksamenu kārtot preeksch apakšņa skolā?
Vaj japis! kā tas tik ahtri gahja? vaļa
ja drangs.

Nu, tu jau šini, ka šee rakaga šķuneeku
bērna vīpam ar jaņeem uz preekšķehu jāeet,
ja tas visnotahk grib kur tikt. – Stabulētājs
tew tagad ari druskas ņ no šķirkās skolas dzīves. –
Kā, ka pehz pusotra gada skolā eešanas, viņu
mahzībās valoda un skolas dzīna jau tā
bij japeesavērējahs, tad tu viņi ātrumā skolē eekļūtu,
ka preekšķi apakšņa skolas vehl ilgi neva-
vēju kahdi eenahkšees gataus. Kā tad, ka man
no eešanas šķirnī skolā ilgi negribēja
uz ar mahzības neiķtees, tad bija zehlaus
preekšķi tam pa dalai mana neeenahkšībā –
negatavībā preekšķi šķirkās skolas kā ari manā
nepeeteekamajā vēlēšanās. Behdaam, ar mehk.
zibu vīpi izmehģinājotāš un tomehr uz preekšķehu
netopot, šķirk pehzgalā viņa mahzītāja,
nāves preekšķa pēķ. Tas šķirk šķirkst. Kā
ar mani nu tā šķirkst, tad tak vehl
biju zaur to atvairinajams, ka nebiju ilgi
tahdā veetā eedots (apkopībā), veen drīkšķi
vļuktu pamudināts uz mahzīšķanās šķirkst-
šķanu ne kā uz mahzīšķanās vēlēšanu.
Biju pee kahda namnieka apkopībā, viņa
namu pazehlahs ar jaunceem angļu dakšķeem
uz paša augšķā Ķentas krauļa, tačņi
lēlajā ugunsgahšķai pretim. – Ugunsdzēsēju
lačņi šaurem lašķajem, ka pēdas, viņā
apvērsta šķola atradahs, pee Ķentas galēja. –
Šaurajās lēlišķā ledus eešana vilka no
šķolas gaļmatahm kāšķi un šķubija lak-
rotees, ka veeni nazji ledus dambejahs,

gabals pret gabalu gaisjō zehlaks mazs
~~ir zihnijahs~~ nīkst ka milzis pret nelgi
zihnijahs, tad ar leelu trokshni un gab-
ſchanu ſkahrſchahmus pa udens gabſu lezas
gahſahs. Zeh bija jaſkatahs, kā landis
ar balku un breſlu plohſteem nodarbojahs
tos pahr ~~udens gabſu~~ gar ſkilu un
~~skaridrū~~ - pahr udens gabſu - projam
uf Krantspili, uf juhras pludinadami.
Jeb bij jaraugahs kā laſchu dabreja
ſtrahdaja un ſweſchneeku laiwu ſweju
ſkopa, jeb wajadſeja paſchahm ſweju, mant
ſkeret. Saulains ſwehtdeenas rihts
upes ſpeeſchee nilzi pat dſimit nēj deenā
mahjatees - no udens gabſas dſelmē lēkt
pret ſtranju pelvet, ar udens gabſas lēlajā
pantahm ſpehlet; jeb bij jametta ar mein
tiņi un olas pa udens rahmo ſpoguli,
jeb jabrauz ar laiwu wej majeem
plohſtineem. Seemas laikā aiſnahja
atkal mihkſtais ſneegs ar ſneega mehta
tees, ar ragatinahm no pakalu nahkt
lejap wiſinatees jeb ar ſkrideahm pa
upes tihro, gladeno ledu ſkreet. Kad
nu ir jaeeſnahks, ka ar ſkolu ihſti uf
preekſchu negahja? - Bet tas tik gahja
tā weenu gadu. Nahkoſchu ſcheit ~~jeehja~~
zitā uſtrauzētā un nekārtigā. Kluwa
pee kahdas ſeenijamas wezas Kunſtes apkopiba

eedots, kuŗas agrāki mahkſlā meitas ſkolu tureja
un, kuŗas dehls ar mani to paſchu ſkolu apmek-
leja, kuŗu es. Reiſ manis ſkolē bija wehl weens
ſweſch ſkolns pensijā, kuŗſch arijan apdſihwa
ſkolā gahja. Starp ſkolas ſeenām ſkilu dſihwadams,
dabuja wairak pamudinaſchanas uf praeekſchu
ſkolas. Kaut gan abi mani lihdſſkolneeki, wezās
kundſes dehls un otrs pensionaru wiſai tſchakli
nebija, tad tomehr tapu no jaunās ſkolotajas
uf daſchu jaunu paſkubinats. Kamehr mani
abi lihdſſkolneeki balodſchus turedami ar teem wairak
nodarbojahs, ne ka ar ſkolu un grahmatahm,
tamehr es pēdejus jaunas ſkolas uſdewumus un laſiju
lihdſ wehlai naktij - galtā guledams - Robinſona
ſtahſtus. Jaunā jaunās ſkolotajas gahdibu iſtā-
ja ari gandrihſ it wiſas Franzu Koſſmaņa
ſtahſtusun daſpilnas zitas. Kaut nu bija ari ſkolā
tſchakls tapis, tomehr wehl it naj maniga;
ta jo nopraſweto newar wis ātri panahkt.
Ja daſchas reiſes ari ſkolā tiku ſodits,
tad tas atkal tik reewelibas un traſkibas dehl
notika. Skolotajs nopehra mani tā pr. p. reiſ,
kad ja ne kā pirmo, tad tak kā pehdo dumpi-
neeku, kad bijam reiſ wedam reiſ leelakā
burā karſtā ar otrau klaſi. Pat ſkurſtakajā
kanjā, kur wehl nebija paredſams, waj nebus
ſkurſtelim, waj mahſas pretineeki, kluwu pee,
peſchi, kur patlaban kahdu pretineeku uf galda
ſteepa, pee no ſkolotaja pee auſim lazerts. Un
ſkarbi redſeju, ka man paſchlē (tik nepatikſchanas!)
no nepabeigtas kanjas uf ſawu weetu atpakal. Domaju,

ka to tiks tad ar godu iſdaru, ja it pamaſam uſ ſawu weetu atſpaſaļ eimu. Bet ſkolotajeem laikam bija par to zitadas domas. Wiņſch ſtahſta mani ar ſawu reedrū tak es tamdeļ aiſgaju ahtrak, bet drihſſak gaiſchak. Tà tad nonahku ar konvoi (ar ſaldatu ſweſchaku) lihdſ ſawai weetai. Bet nu ſkolotajs ari bija ſils un melns uſ deſmahm. Tas ſplahwa tihri ugunì. Tas uſlika man un ſada teeſà dſert lapas tàs Golotuſawa no galwas ſmalzitees un lika tàs turklaht man trihs ſtundas ſkolà palikt. — No galwas no ſmalzitees, tas tiks bija neeks preekſch manis, bet no ſkolà paliekſchanas gàn tà ne, wareja iſmukt. To wareja dabuht jaunà ſkolotaja ſinàt un — tas tad bija nepatihkami. Tak atwadu ir ſkolà padarmu. Lihdſ ſkolotajs bija ſkolen beidſis un uſ mahjahm gahja, te lazu, tà, ka dſerwis bija aiſſlehgtas, par logu abràs un gahja ar ſiņģi uſ mahjahm. Tà, ka ſkolotajs wehlak nebija nahzis pats mani abràs laikt, tad tàs wehl ſchodeen nesiņu, kà es wiņa ſahku pratis pamaſàm ſinàt. Tàs tàs tehws dſiwi lapas no Golotuſawa ſawa uſtezzu tam otrà deenà kà tehws, muks. Tàs ſahka man bij ihſti par to, ka nebija ſkolotaja zeenijamo reedrū zeenijis. ~~Wehl waru tàs tàs tàs

Tas tā notiņahs. Pee jaunàs skolotajas, kas mani uf lasischanu bija mudinejusi, zehmu skaweeru stundas. Schihs bija, zik atmiņas, manas jaunakàs stundas, kuŗàs es mahzijees. Kad gan jaunà skolotaja mani dauds reiz bahra, ka es taktis nespraitet, bet winai prohti manis jasaprot, tad tomehr tas tā notika, ka es uf tahdu bahrschanu ar labpatikschanu klausijos. Ar wisu bahrschanu wina tak it laipni un mihligi uf manim skatijàs un man tik loti patika wiņas ar sawu skanigo balsi tik jauki skaitam. Dauds reiz uf wiņas laipnu kauleschanas skatu tschukstedams skolotajam atbildeju: „Zik patihkami isklausotees" teiza wezà kundse, kas tanī pa istabā schdejà adekliadama, „zik jauki isklausotees, dsirdot mana rupjo un wiņas meitas smalko balsi ar skaweeru dascheem skaņahm mainameem. Man it ispaschi tadehl netika skaitit, ka mana balss man toreis tik repatih, kami rupja islikahs. Es toreis tik labpatihkoju dsiedat rupju balsi. Zai gan mihligà skolotaja man galwaja, ka man esot jauka skaņospha wihreeschu balss, ta rupjo wihreeschu balsi tahlak waizat mihlot nekà smalku, tad tak pats scho isteikumu drihs labi saprata nejos, nekà usdrihkstejos taisni skaitit.

Tu jupis! kas tu toreis par skolotaju jumprawu bijis! eksamenàs skatitaja drangs.

Newaru leegt, ka tà kas no klawiera man toreis peemita. Un, waj par to wis buhtu jateizahs, ka apdomà, zik tuwi man ar smiekligà skolotaja bija pee klaweerehm kopà ja, sehsch, kur muhsu rokahm - pirkstteem mel, ros un baltos taustiņus merkejot - muhsu rokahm bija dauzkahrt jaberuttojahs, it kà lai klaweeres muhs salaulatu. Un, waj mehs nedsimuscham pehz weenàdas, kaut arì tik skaņàs? un, waj tad skaņàs ween tik daudz weeniga pateesà weenàda un sawcenà lehnàs merkleschana? Kur harmonijas - ja, skaņas trahpstot, lai tas buhtu, rahdà sinà kahdams, waj tur ir rahda pateesa weenàda? Kad spehlejot mehs jau stipràs sehrs istahjàmahs augstakàs debesis pahrsch lidinajamees, kad bijam aismirsuschees un muhsu waigi tà tuwinajàs, ka sawstarpigi tà karsto dwesmu matijam, tad, nesin, kà nahkahs, fajaka uf reiz wiņa muhsu jaukà spehle; mihligajai skolotajai saslihka rokas klehpi - muzika apklusa. Bet tad uf reiz ta sarahwahs, uf sita man ar sawahm jaukajahm baltajahm rozinahm par pirkstteem, kas wehl kà mehkanischkà pa baltajàm un melnajàm kauliņeem kladsijahs., Es esot waizigs, ka tad schahdschehanàks, es neesot taisni pa reiz

ecturejis". Tad aşmeta ta manim şratanie, xam bija mani par mannu wainu şodit. Aj, şhis şods, zik dzheşehzigi şalds tas bija! Os labpraht wehletos alaşh waznigs kukt, ja topen tik lihgşmi şodits. Franţeşu şeş. dşejneeze George Sand şaka: „So leelexs no. şeşgunus, jo leelaka ir ta mihlëştiba, xas to padara". Tizi man, drangs, tà ar ir. Zik es tagad işşprota, tad to bija mana prowà mih. lestiba. Deşwehtils jau toreiz bija un şkai. tija pee kahdeem 17 gadiem. Ka es şawu jauno, mih. ligo şkolotaju mihleju, to neuzreju toreiz şewim pateikt; to pats nesinaju. Tik şi. naju, ka şkolà kahdams weenmehs pee winas domaju, ka ilgat ilgojos pehz ştundu beigşchu lei waretu mahjàs tikt; lai waretu win. (atkal) reşşet, tik winu ween un winu ween, xaut ari tik weenu azu nisikti; tik şinaju, ka winas wahrda kahdam işşaukt, mana şirds ştipri un şpehzigi şatrihzeja, wişas manas ~~xer~~ meeşas nodrebeja. Uh, zik şalds un mihligs bija şchis wahrds — Anelda, ja Anelda winu şauza. Anelda şauz mahjas mihleştibas deewi. Johi mana şkolotaja bija mana mihleştibas deewe. Sauxas, wa. seenàs, plukhtoşhàs muşiņas şkaņàs bija ta ar manim debeşehzigi, deewgi runajuşi, şi, ~~tam~~ debeşehzigas, deewigas jukşmas na. kà jaunajà şchkirstitajà şirds modinajuşi, pati jauna, şchkirstita kuhdama, debeşehzigi, deewigi jusdama. Skihs şkaņas, şchihs jukşmas ir man palikuşchas şwehtas, xaut şen tahs ir işşkaneşihşchas, xaut şen tahs ir işşuttas. Tahs ir xagremdetas un nogaldetas dşi, là dşelumà un, ja şlepenòs, kluşòs weentuliņas bruhşchòs tahs kà şlepenu şkaņas manà ~~şchihs~~ ~~xehtuşas jau mat pahreetuşhajà~~ şirdì wehl atşkan un xagremdetàs — xagaldetàs (wiņas) şagras jaunibas jukşmas modina, tad (skaidri) tahs şkaņas ir tik wahja atbalşs, tad şchihs jukşmas ir tik nowihtuşchas pasaules şeedi. Anelda un es wiņu mihlejàm ir reiz bijàm, bet nav wairs. Kà ~~x~~ deewe ta manim ir parahdijuşchas, wiņu, xas jauks, labs, şaugşts un daişchs, ta man mahzejuşi şapraşt, zeenìt un mihlèt, bet tad ta ir aişgah jusi pee zitcem deewiem atşaşàl. Şauz klausamu şkaņahm ta tik wehl tagad as manim wehl runà. Schinìs şkaņàs wehl dauşkatot wiņas şkaņigo mihligo balşi şi. dşirdu, wiņas şirdsşirdtas işşuktas. Schinìs şkaņàs mana mihleştibu. — Flahştitajs aiş. şirdì aişgrabbts noşlahja flahştitàt.

Tad wiņa nomira? waişaja pehz ilgakas kluşizeeşchanas klausitajs, xas ari şauz şcho flahştu bija aişgrabbts.

Ja, atteeza Otrais it kà no kahda behdja şapņa uştraukts. Ja, ta nomira, runaja tas dşili napuhşdameas tahlak. Zik loti es wehlejos,

ka es arī toreiz kaktu nomīdis. Dauj pee tam arī netrahkša. Wiši da ahrsti jau bija šawas zeribas par mani ~~un~~ saudejuschi. Pehz tahs klausees stundas, par kuru Tew mums stahstiju, mana mihlajā shilda ecgula kartupu gaļu. Negribija ilgi, te es ecgulu wiņai pa widu. Nu galejam abi dīwi un mudzejām dauj. Kà man wehlak mana mahte stahstija, tad esmu murgudams dauzijees, mehs shildas wahrdu šauzis un ar shelti ir tāpat gahjis, ta alasch manu wahrdu šauksusi un šmagi nopahtulejusi. Shnuks abeem bija ļoti šmaga gala. Shana stipra kà konstitucija (meļas šativehrsma), tai arī ahrsti wiņas zeribas saudeja, tam pehz nakts ecgulu šzeeta, bet mihlajā shilda krita tai kà wahjakas dihzes par uporu. Tà ka es wehl arween zeeti guleju, tad nedalīja wiņu nedj ~~wairs~~ uš kapšehtu pawadīt, nedj to wisnotahl wairs redšeht, tà ka wiņas šrateens, ko wiņa man pee wiņa ~~mirstot~~ atstahja, weenu stundu ašmeta, bija pehdīgais un širds dšeewajais. Pehz pahris gadeem tik ~~daudz~~ wareja wiņas šalo kapa weetiņu apraudšiht. Bet tad ušbira dšeļa aša uš šalà welena uš granašahm puškem, kas pahr wiņu wiņas muhšhīgās gulas weetiņas šedeja. Ta bija man wehl ļoti dšīwas at, miņà, lai arī zaur ļoti grahtu gulu mana atmiņas špehkes it ļti pari bija zeetis. Jaunibu wiņš šhis laiks dšīwajošiņa bijis predšeh manas atmešļošchanàs, lai wareu tu atkal školas zeļu tahlak šteigt. — Shaun wezaku mahjas bija no apkaimes pilšata, kur škola atradahs, pilnu pusdeenas braukumu attahlu. Šīs pusatmešļošjees ~~skaun~~ bija pehz beelas kartupuļas mahjās pahrnehmis. Šà tad pehz diweem gadeem, kur bija uš šeho paschu pilšatu atpakaļ, ~~greeķu~~ ģimnaziju eet, wareja zahdu klošu brihdiņu pee shildas kapa pawadīt. —

Tagad atwehrahs šahna durwis, jaunai šeewetei ar beelu miļiņa tehjmašhinu eenahkot. Gūtau Abrad! šazija ta ar baibu, nolika tehjmašhinu uš galda, abus jaunos zilweķus šagšhus apskuhpo. Dama. Schee šaņehma Wahzu šweizineeku wahrdu, bet tehrsēja šawà štarpā pa latwiški tahlak. Drt. reiš meita eenahkot bij jau drošha patikuši. Saun. rungi runà pa latwiški šazija ta., Da, — mehs jau esam arī Latweeschi", atbildeja abi., Tikai pilšatā atrod ~~daudz~~ jaunus zilweķus, kas ne maš pa latwiški nerunà", bilda ta., Wai jau bukt, teiza Semgals, bet nu šahs esat atradušchi Latweeschus, kas šawu mahtes walodu runà un ar mums nu ar tà runàjat." „Labprahtt, mahtes walodu man jau arī labaki weizahs, esmu jau arī Latweete," atteiza ta un ~~nošgahja~~ aisgahja abrà.

Tu japis! Tawas šailas kalšones! Ta jau pat dažasa par šlagari un tverkleht wehl Latweete! šlauzahs Semgals.

Schķ šaunzeeze, kà rahdahs, ir jaunu meitu

panehmasi, ismeta Kuhlos veļubrus, kas pa lielo brīdi bija domu pilns lēdējis un vēl arween uz to puši skatijees, kur jaunā meita aiziedama.

Bet tagad, labsjams, klabsti man no savas skolas ķīmijas tahlak, jaz-ja Sengals eelecshu tehju glahsē. Tehju dsert tikk jau tik pat labpatikt, kà klausitees. Jeb tu gribi pee tehjas kapa atbrauzetees, kurp tu savâ stabstâ biji rokahzis?

Tas jau labi, ja! atbildeja Kuhls, ko tas tew ari waretu patikt, kad es tew stabstitu, kà man bija gimnasijâ eedams ejot, garu ar greeku un latiņu rakstneekeem mihļi beedrojot, bija mehļu ar skahbeli putra un šapeleja mâli jâ jaunina — tu warbuht jautsi — jamehrdelè? Waj tew, arendatora dehlam, kas kuņa wezakeem wis pa pilnam pee rokas, waj tew tas buktu pahrak japortams? Tu man teizis, ka tew galwas lahpes gan drihs nemaz ne-esot pasihstamas; kà tu tad ispratisi, kad tew teikschu, ka man gan drihs katru deenu galwa lahpejis, ta dehl, ka nemaz brokastis skolâ arsteedams ne, maz brokastis ne-ehdu, jo šausa smeķe ween no rihta agri nesmeķeja.

Tagad tranz to panahkst, kas tew zitreiz bijis janokasè, jautaja Sengals. Jer tagad tehju, ehd, šveest ar maizi ar kahseneš desu ar schnici zijas šeem. Es wiņa gan deewam goda dot, es ne-esmu neizturibas zeetis aiz galwas lahpes pasihstis.

Hle, he, bet es gan tahs esmu pasihstis, smirdeja Sharkus, eenahzis, pee durwim stahwedams.

Ah, sharkus! eesauzahs Kuhls. Sharkus! Sharkus! eesauzahs abi draugi.

Kahds, nosehdees pee galda, aizsņaja Kuhls pahrak, ti mums, no kam tew galwas lahpes bijuschas, waj no sirds, waj no alus, waj no schnabja jeb waj no wiseem trim reisâ?

Tas tam zitadi nebuhtu bijis, kà no katra deewa sawâ reisâ un no wiseem trim reizâ sawâ reisâ, galwojâ Sengals.

Sinams, begata kroģeneeka dehlitei buhtu tam atraduschas gan lasmiņu lomiņ deesgan, kur tas tam wareja pataptees pee buteliteem aiz kroga galda.

Kà tad! smihkneja Sengals, waj tad jums reisais weh, deews no zita kam, kà no neģnajahm kroga beu, telehm.

Hle, het, tu jaubgalwi labo atkal, sirgaja Sharkus.

Ak ne! eesauzahs Kuhls, ka Sharkus buhtu buteles ween — un kaut ari tahs wisteesnakàs — jaun Sokrates wehderu uzmitrinot, lai par parangu nehmis, tad winsch buhtu drusku pa teeru iz, metees un nebuhtu tagadejo ehrtumu sasneedzis. Winam buhtu gan pee tam par parangu dsehla laika — gan ar sirdi, gan ar galdu pildita — muzina bijusi.

Teik labak „muza“, josaja Sengals, muzina ween sirdi ahdu maisat ehrtumu neisspeelda.

Hle, he, abi labgali, sirgaja Sharkus. Hle, he, man buhtu gan kà muzâ jautz, tà ja-atbild. Kas tad gan no tahdahm sweschahm ir, kà Kuhls dsird! he! he!

Nu, nihļo Sharkus, tahs maisaris tew iffurzej, bildeja Kuhls. Abi draugi sahka tik gabaliņi smeetees

tà, kà Markus, kam ne kas tik tuvi pee rokas
~~rahja~~, kà Jņeerkli – pat ari Jņuņâs –, tà, ka
Markas ar wiņu kopâ pavadi pirmo Lihdz-
Lihdzņemtgadu. – Mums Jchim brihdiņam jâschķiras
no Jcheem trim draugeem. Uz atkalredsēšanos,
wslaukdami, mehs ejam zitur ēst.

2. Namad landis.

Kuņķi, kuņķi! es ſkubinu prahtiņu, kà tai
abi ſweſchee jaunkungi patiktu, jaziņa kahda
gadņta kundze ~~uz kahdu jaunu kundzi~~, kas
iſtabâ pee galdiņa ſchķebadama un roku dohdu ſtrahdā
Danas, uz kahdu jaunu kundzi, kas kaut ko ſkubinâja.
Uz redſeſim, wiņa tuhliņ eeraudſes, atſaziņâ
jaunâ.
Jnlas Kraſta kundze bija kaufmaņa
Jaunâ kundzene bija wiņas pameita. Truhtiņa
bija ta jaunâ kalpone, kas mums jau no pir-
mâs nodaļas paſihſtama, kur wiņa abejeem
jaunkungeem tehju eenesa. Pa to laiku Jnlas Kraſta
kundze ar ſawu pameitu tà ſarunajahs kà
mehs nule Jchķirdejahmies. Lai gan Jnlas Kraſta kun.
Jchi Truhtiņa jau bij paſihſtama, tad
tomehr ta ir ſchodeen tik pirmo reiſ pee
~~uz~~ wiņas deenaſtâ. Abi jaunkungi, muhſu
jau brangi paſihſtamee draugi, ir tik kahdu
nedehlu pee Kraſteem nomâ. Truhtiņai tee
ja-apkopj. – Pirms mehs ſawu ſtahſtu tahlex
ſtahſtam, tad mums ihſi japeemin, kà angſtâ
minetee Ihſti ir un kà tee draugi kopâ ſaradušchees. Lai gan
tee ir Kuršumneeki un ir nahkuſchi ratos
ar ſawu wehju: weens ar ſeemeli, otrs ar dien-

widu, treſchais ar wakara wehju. Morgan dibſ nejaušigs,
wehl peeminekt, ka Kahzis ar ſeemeļa wehju,
Jemgats ar deenaswidu un Markus ar wakara wehju.
Uz jautajumu, kapſ wiņi nosaukuſchi: mums
ja-atbild: uz rihtdeen. Wiņi iegahjuſchi tur, kur ſtaņeſ un negul, bet kur
augſchâ zelahs, kur ſaule ahtrak, kur gaiſma ir.
Wiņi ir ſlaukſijuſchees uz ſtaņeem: „Klauſat
gaiſmâ!“ un grib nu arijeſt ar wiſu meeſu
no dſchehſeli gaiſmâ ſtaigaht, kamdehļ ari tas zehlâs,
kas uz gaiſmu nowed, ir loti tumſch, ſchaurs un
dadſains. Lai berſtam zaur ſcheſchu tunakt.
Wiņi ir uz to Kuršemes pilſatu nosaukuſchi,
kuŗâ tik daudz tahdu ſkolu aug, ka ta wareſuſi
no teem jaunu wahrdu dabuht. Markus, kas ſchinis
pilſata gimnaſijâ jau no ſchurn gadeem apmeklē,
ir tagad pirmeets (pehdejas augſtas klaſas ſkolens). Ar
Klun Jemgalu eepaſihtees, tam nenahzahs grubti; tadehl,
ka tas ſchinî paſchâ namâ eeſchwirojas, kuŗâ muhſu
ſtahſts eeſahzees. Ja, ka Markus ari bija Latweetis,
tad tas: kluva no teem diweem tauteſcheem dſihſ
kà treſchais to beedribâ uſņemts un, kà mehs jau
redſejahm, tad tee it ſwabadi uz draudſigi ſawâ
ſtarpâ ſaſkahras. Kluņ Jemgals (kà mehs jau dſirdejuſchi,
ſagatawajahs uz abiturientu eſkamen, no tee pret
ſeemſwehtkeem pee ſchihs pat Jlas gimnaſijas taiſahs.
Uz ſawâ wiſkê tee bija kopâ ſaradušchees, weens
no ſeemeļeem otrs no deenwidum nahkuſchi. Riga,
uz pirmajeem wiſpahrigajeem Latweeſchu dſeeſmahm
ſwehtkeem Kuſtra dabûta, pa dſeſmu kaŗu, tee bija
pirmo reiſ ſawâ mahjâ redſejuſchees, tahlin par ſawahm eſkamen

raſchum tumaj ſchai un apſolijuſchees uſ to pil-
ſatu eet, kuŗa mehs tos atradam, eet un ſtude-
tu eksamenā nolikt. Kļeja jau kahdu gadu laika
no ſawas gimnaſijas iſtahſtees un kaut kur nama
ſkolotaja amatu walkijis; Semgals tik kā no ſawas gim-
naſijas projam aiſgahjis, lai kahdu pusgadu ahtrak
gataws tiktu. — Kļeja ſchķirahs ſo kahdu augſta meh,
neſcha ſwehtwakaru no ſawahm wezaka mahjahm,
lai tas notaptu uſ ſcho pilſatu, kas no ta wezem
mahjahm gan dſihw tik tahli nofſt, zik wiņa Kur-
ſeme plata. Saulīte jau laidahs ſemē, kad tas
watōs ſehdahs, lai pa naktswehſumu galdā tiktu.

Inga, Inga, tew, kur dſimumſchneeks ~~no~~ ſawā
noplantajā plawāz mahſa gaſi Zeporkalnu Klaudis kihlā,
kas ganam tuŗp pamaſi, ſawa no darba
mahjās nahkdami. Aij tu blēdēs, kihlā gowi
uſ pliķas plawas, waj tahdam rau kauna!
Kur nu kihkeles nehmejam kauns buhs! tā
ſawza un nahjahs Zeporkalnu Klaudis, bet ne-
weens ne drihkſteja eet, kihlato lopu atpakaļ ņemt,
Zeporkalnis pats, mehs tikko buhdami, to labpraht nedarija.
wiņi labu paſtna dſimumſchneeka meitu mihl,
bet wiņi ſinaja arī, ka Inga Zeporkalna dehls,
gan no ſchī plehſīgā ſarunina nebaidahs. Tas
jau dſehlu labu reiſ raudſlajahm ganu meitahm
nokihlatōs lopus no plehſīgā nagleem pratis
iſglahbt. Tadehl tāz ſaukſchana: Inga, Inga, tew, kur
dſimumſchneeks muhſu gowi kihlā! — Kļeja
wiņi tuhdal no rateem abzā, lahdz telpem, ka dſihw
zik pagadda, un ſtehſahs plehſīgajam ſarunīgam,
kas jau pret ſawu muſcheli kihlato gowi aij,
dſinis, paſaļ.

Lihdſ Inga t. i. Kubros jau muiſchelescheem
tuwumā, te tam iſlez muiſchas nejaukais,
ſihwais, plehſigais ſuns preti, bet Kubros ne,
paſaudē duhſchu. Tas ſpeen abas rokas ſ.
plehtis, it kā gribetu ſuni pee abahm auſim
ķert, tam wirſū. Suns aiſlehg. Bet nu
kahſta ar wiſeem muiſchas laudim, kas
negodigā wihſē wiņam bija ſuni uſpihdſi-
juſchi. Tak Inga aſidſan ar wiņeem tik-
gataws, tos pee wiņu mulkibas auſim ķer-
dams.

Dſimumſchneeze pati bija pirmā, kas kā
muntiga Pidwalneeze Kubram rahdamahs
wirſū mahzahs, kamehr wiņas wihras wehl
arween gowi pee ragleem turēja.

„Waj tew jums nemaj nav kauna, ka
juhs it kā gauſu ſehnu pehz gows ſkrejat,
ko juhſu palaidnigās meitas atkal palaidu,
ſchas. Juhs batu ar wiſeem ſuņeem aiſtih-
dami.“

„Ne, mihļā ſeeniga“, ſazija Kubros it rahmi,
„to jau ar juhſu paſchu labpraktiba iſdara.
Suņi pee tam paleek meerā. Man jums
it japateizahs, ka juhs ſawu wihru paſchu ſku-
binat, pa lopus kihlajot pa ganibahm
waſatees; man tad ir iſdewigs laiks pehz
kihlahm nahkot, ar juhſu dailumu eſpa-
ſihtees; jō wiſdailaka juhs eſat, ka juhs tik

pirkta kà pahze man azîs leîjàs: Pirkas
seewas man loti patihk, kahs dod tak ee„
meslu pasmeetees.“

Pehz schihs nesagaidîtàs kahnas, ko it glaî,
modams tai un lehnà garà Kuhrs tai deewa
dsirdot, pirkta dsîrmaischneeze saņema
un drihs apkluſa. Dsîrmaischneeks pats
arschkst nesinaja, ko sazît, kad Kuhrs wi„
ram teiza„ lahdsami, atlaischot mani (gowi)
pat swabadu, kà juhs reiz zaur manu
palihdsibu no saldsteem wahkeem kluwaht.
Kahds man jaw pas to grehjas mahsches,
kust pateizigi, waj to jaw esat aismirsu„
schi, jeb waj jums jaw mahsch berdsees?
Nu, tad sakat, zik man jums ? jamaksà?
Luhdsami, teiza tee aktri; mani tehws
tur walnà gaida, man jabrauz projam.
Tehe nauda, zik pagehrat. Preezajos, ka reiſ
tik pateizigu zilweku redsejis, kà juhs.“

Dsîrmaischneeks apraunejas atlaida
gowi un aisgahja. Atri wiſi zitti kâj s.
klihduschi, redsedami, ka te neweenam wehl
neesahkt.

Kuhrs, no wiſeem maksu labdarim sauktais tuga,
nu tika aisbrauza projam no
wiſeem swehtiks un no gana meitahm kà
wiņu lahdis gars un passahrns apraug„
dats, ne kà miris, bet kà dsihwò, aisgahjis
apraudats.

Tehrpatâ
Tehrpata

Teeraschana
weenâ jaukâ swehtdeenas
pawakarâ
W. A. Sch.
Rit.
sarakstita
no
Lauterbacha Fr.

Dwehpalejâ, 1867 – 1868. gadâ.

Bija jauks wassaras pawakkaris. Sau-
le patlaban taisijahs noreetekt un tik wehl wiņ-
ņas pehdigee starri kalnu wirsotnês un rohku
gallotnês brihnischkigi atspihdeja. Dsedata-
ju putniņi jau bija sawu wakkara dseesmi
ņem pabeiguschi. Garai sawus lohpiņus no
gannibahm pakrustinnuschi. Tik rets kahds
no wiņņeem wehl sawu paklihduschu lopi-
ņu telinaja dsestrâ klussâ meschâ selina,
ja, kas tadehl jaukki atskanneja, un tà
brihnischkei tai swehtâ iklussumâ jauzahs.
Wissa dabba taisijahs uf dussu. Diwi zilweki
ween wehl ne mas ne dohmaja uf dussu. Tee
bija Lihbiņa un wiņņas ruhtnis Jehanis.
Lihbiņa bija sawus wezzakus pawaddi-
juse, kas bija wiņņu apmerlejuschi un Jehanis
bij wiņņai lihdsâ gahjis. Taggad wiņņi tee,
dsaksa uf atpakkal uf Jehaņa tehwa mahjahm,
kas tur wiņņâ ekalnâ ar sawahm brau-
gahm ehkahm ik stalti pdzehlahs. Lihbi-
ņa lohti nobehdojuschs un dohmâs dsilli
nogrimmuse gan ne wahrda uf Jehaņa
dedsigahm jautaschanahm ne atbildeja.
Winsch par to arî ne ko ne istaisija, bet
lohkoja ittin mundri wiņņai Jahņês lihdz.
Winsch laikam jau wiņņas skumjas pa-
sinne. Kad wiņņi uf birses bij klajâ
isnahkuschi, tad wiņņeem tauru skatiņa
aussis sitta.

„Klau! mans draugs Klaws pakļeh at, kal šawu trompeti, teiza Schanis it preezigs."

„Ja man arr' schkeeb!— winsch mahzahs ar teem wißgrehkaweem apetu stikkeem lab bi aprast, atteiza Lihbiņa drußu pa smihnedama."

„Tas irr, kas man to leelako preeku darr, runnaja Schanis tahlak. Mums tai Lat, weschu augai waijag bes kaweschanas ar leelu dedsibu pehz mahzibahm dsihtees, jo jaw deesgan ißam snaudsehki. Un mums ar milsu schkeem uß preekschu jarahpj ja gribbam panahkt, ko no kaweeschekl. Jaggadiņ mums rohkas irr, gohds Deewam, zik ne zik jau swabbadas, tadehl laikeet ņi pee Darba pelleesam."

„Ja, ecsch tahs tai leetā es ar Tewi ißmeenôs prahtôs, atbildeja Lihbiņa lab, prahtigi."

„Ja Lihbiņa, es weens gribbu pahleetees zik tik mannā spehkā stahw. Skarnus pahlikpus es tik weenigi gribbu sawai mihļai Latwju tautai ußspurekt. Tadehl es arr' zerschohs pilnigu apgaißmoschanu ang- stâs skohlâs eemantoht, ka grahmatas arr' nahkahs."

Ja runnajeht winņi bija to zehlu pret mahjahm tik tahlu nogahjuschi, kur tas dißôs sarrôs ißteezeja — weens no winņeem wedda pret pakalnu taißni uß mahjahm un ohtrs uß kapsehtu, kurra ohtrpus lejas kalna gal,

lā ar sawcem melneem un baltcem krußteem, kuŗus saules pehdeja starri apspihdeja, utrad daks. Schannis gahja pa pirmajo zehlu mahjās eekschā un Lihbiņa skaigaja pa to ohtru uß kapsehtas passi. Lō —2i.—

Schannis mahjās pahrnahzis atradda kai miņa jaunschus ap Klawu sapaltzejschohs, kas labpraht winņa stabbules skaņņai uß klausija.

Tehz radda brihtiņa, kad kaiminņa jauneschi aißgahjuschi bij ußaizinaja Schannis Klawu Lihdz kapsehtai eet, kur winsch Lihdz- ņu atradt zerreja, kas wehl ne bija pahr robeschas mahjās. Klaws bij drihsgat, taws uß un winņi wehlma to wißtaißnako zehlu no pakalnas lejā pahr no rehkschahm parrehm smarschigo dsenu.

Ne tahlu no kapsehtas aprunnaja winņus runna, ko winņi napat gira dsirdeja treeku, kuŗi bija jo winņi gribbeja sleepeni Lih- tiņai ußtaisit winņu ußrahkt, kā wehlak pee Lihdzņa mahjām rasspja noskehdsa. Tapat aißsneedsa winņi to pakalniti, no kuŗa kapsehtu pahrskattiht warreja. Abbas gahjeja tagad sawadas jaukmas patureņa kapsehtu eerangoht, kuŗa winņeem taißni patika, kahdas pahrsimtu gohdu atstattumā, ar sawahm krustaßihmehm un puretti sawcem jaunceem lappu rohzeem uß jaukas appaļas pakalnas parahdijas.

Tas irr wißas zilwezibas zehlsch pa wissu meku tagad eetam, un tas — uß kapsehtu tahdu damo — irr ta weeta, kur arr' mums, kas meku schim brihscham tik jaunā saltā ißsehzi ißam, kahds reiz jaatstaied, sazzija Schannis dohmigi. Nekmalas Klaws runnaht

Ta jaw irr ganz tai Deews dohd, kad meku arr' reiz pehz pahrgeestahm grahtibahm, — kas katram zilwekam schi wahrgu semmē

rohdahs — rohkpâ schinnî kalninâ dsiwoja. Dsiwo
to finn, kad tas laiks atnahkss. Waj agri, waj
wehlu? Nu, tas arr' weena alga gandrihs itr.
Es it wiffai tà ne dohmaju, runnaja Schannis,
kanna dsihgarà wehleschanahs itr, kad es
labbi ilgi schkwotu, lai warretu sawai tai,
tai jel dahsi mas ko dsirdrt. Un jo gattawa
laiks mannis buhs, jo leelaka ko mehs pastrahdahsim. Lohti es arr' wehletohs, ka es
sawâ tehwijâ ween tik reiz dsiwoju, jo to
es zaur to mihloju. Te man schahjahs tas Wahz
ja dsejneeka Wielanda wahrdi prahtâ, kurr
wirsch sawâ Oberona tà dseed:

„Ne, [illegible] tas, [illegible] mihl Dsewa saule
Lo laiz[illegible], ka to [illegible]
[illegible]!

„Ne, laiz tas, ne tas mihl Dsewa saule ne spihd
„Tik lehâ kâ tas, kas pirmais spihd ja,
„Tà it ne weena druw, tik spiegt sahkoja!
„Tu weetiņa, kur ne[illegible] es pirmo gaismu,
„Tahs sahpes un tohs prekas mahtija,
„Lai tahl arr' masa, kà tew schkitsch,
„Tak sirdi nedewis tik weeni zeltwim esmu
„To it nekad, ja mahzhigi, no tew ne taisscha,
„Tas Rahdiņâ ta no tew ne aiskristu.
„Ar kad wismasakais mar Dsews to bahrtelenes
„Pee sawcem tehwieem reiz schè dsihwot ecsch schahs semes.

Lohti jauki wahrdi, runnaja Klaws, kad tehwiju minnehja. Es nekad negribbu aprakstit sawu tehviju mihlestibu. Kà man wiss skaidraki un saprohtamaki palikszis, ekkam es tà to mahzu wissu rohtschi pasihstu un isjustu. Ta, tahdi es nu it weeniggi zeeschohs jawâ tautâ par pareetnu mahsikdu dsimtenes, kalniņu, un tad sawas tautas jaudekschas schinnî arodâ isglihtohtu.

Tà runnajoht bija albi gandrihs likts kapschehtas wahrteem tuwakuschi, un usmanniga uz to puschi skattijahs, kur schehlodi no teem wislabbaki uskohpstetu kapiņeem atraddahs.

Tikko wirsni kahju pa wahrteem ekkschâ spehrâ, Klaws ahtrâ kapschehtas mallâ taisni watrateem pretti, aiz teem rupaki peeminekleem kapiņeem kahds baltis weids. Klaws to pamannijis pasazzija Schannim, kurrsch wahrtus aiswehra. Un gahja abbi taisni uz to weetu, kur Klaws baltu weidu pateesdsis bija. Pee teem kapiņeem nonahkduschi, kas tik skaistschohti ar wissadahm greesmahm puschkeem nostahditi un ar rohtscheem puschkeem ihpaschi ismettati bija, — notahwa Schannis japparri un skaitija tehwa reiz. Klaws darrija to paschak. Bet schis likkahs wairak par to baltu weidu ruhpetees nekà par Dseiwa luhgschanu. Uz tam wirsni wiss kapschehtu uszihkigi ismeedsleja, gribbedami jau no jauna uszelt, bet par welti! Skaistiba ne tik kahds atraddahs. Un wirsni jahja atkal pee teem jaw paminstameem kapiņeem atpakaļ. Atkal ar behdigu seju. Schaurumi te dusseja trakkumahjas, triksmahjas un weens blahdis, wissi bija dsihwibas seebos, kà parrahs dsiwa. Un schihs pasaules dsihwes norauti. Stori wirsnu dsihwi wezzajâ schè appakschâ jahdahm wellenahm atpuhtahs no grahdas wehrgu laiku dsihwes, ko wirsni schinnî pa saulê bija pats bandijuschi. Schannis stahweja uz to pasauli weens pats, jat wehl reiz wirsnu wezzajâ, kas no dsihwes gruhdu lihdsam un sirdschkeem apkaujuschi reiz aismiggâ. Wirsch laikam to pahrdohma, jo, jo wirsch to aisgrahbtu sirdi un no dsihtru galwu un sawu brahlu mahju un no seem lukrojeks. Wirsņa mihlestiba pret jaw wirsnâ gulli. Schim schè weenam paschâm politiskuschanam atsaru pehtes stihlâs azzîs mirdsoja. Klaws bija weena no Schannu mahsahm bohdi middsejis, tadehl wirsch atr' schehligi uz wirsņas kapiņeem lukrojahs. Schè bija wirsņa zeltiba uz pirmo jaunibu, nobiri, ruse. Bet wirsnam tahschu augi jauna zeltiba,

ja winsch zerreja zaur Likbirza, Schawra rausini, ze zu bija mekleht nahrusche, atlikdsinaschana dab, baht, tak schaurina naw nekahdas zerribas. Winsch ka paleek, la paleek bes sawahm krahlmahsahm. Taggad wirsam bij arr' pat jaahsahj sawu mihlu brahlmahsa kappus, ar ja dohdahs swescharnâ — ang, stas prohlas apmeklehj. Winsch ne wart pat sawu mih, lo gulbas weetas apraudsiht, zur tas par sawu ween, tuliba, schirnî pasaulê schrotees. Wirsam, waja, dseja jatohjam baht! Wirsa waigs bija ja behdigs. Klaws behdajahs wairan par to, ka tik Likbirza atraschanâ. Schaurais metlahs uf Jelleem pee sawu dahrgaja ja kappeem uf takja. Deewa pecelahgdams lahdsa wirsam swehtibu sewim swescharnâ lihdsî. Pehdigi to wehleschanohs issazzijis, sawâ lairâ schî atkal sweiks un wessels rasstees, wirseem dohmâs sawas preeka waj behdu deewinas, rahdas schim lik, tenis swescharnâ poeschuhtijis, — greesahs winsch uf wah, ta pussi un gahja lehneem schbeem prohjam. Klaw darrija to paschu, un la lad nebi atstahja kapsch, nu, aisgahja. Klaws wehl atpakaļ atskatijadamees Schaurim teiza, winsch dohmajohs, ka Likbirza bah schohs preeksch wirsga nenahkschanas jau wirsem ne sirnohs mahjâs pahrgahjuse, dsirdsohs tai tik tahlai parkalê dsihtees.

— 3. —

Tikmehr bija tee diwi wakkara rehkschi pa, sdduschi, te pasehlahs Likbirza ar sawu dran, deri, kaimiņu, Gerdrakti, âri ta kapla kahpela druhma, kas dsihwa wirsas bij no Schauna un Klawa behdamas apsehduschas, un tohs diwus jau rohs kappa gahjejus apsaht rosjoschas. Wirsas gahjâ atkal eekscheh kapschetas, un kaimi uf Zehm jau pa, sihstamahm kappa weetahm lai nesseta ko tel jau, nekâ tur padarrijschi.

„Redsi, Trahtiņa, te tas jeetais Schaurais atkal uf sawa mahja kappem labbahm wellenahm tahs jaunas smaschigâs sillparezites, ko astri pars, neaismirstman sawu uskaisijis. Redsi, neba winsch to aismirst! Bet mannî — ak ja! — man, ni tas tik aismirst! Ak, es wirsga tik rakstî mihleja, bet tas ar mannî tik auksti apsectahs, ka es bes kahdas zerribas paleeku."

„Skihlâ Likbirz, waj tad tew naw deesgan, ka tewi Klaws mihle? Ka tad es esmu ar mee, ru ar manna schkaba, kurru es ne mahsohs aisstahtî negribu? Waj tew tad ne wairs ar Klawa mihlestibu jeetikt?"

„Ja, Klaws man la ne palikt, un es wirsga ne wertu un ne warru la mihletî nâ tu Schauni, kas preeksch mannim weenmehr tik zeets irr, un mannu weena mihlestibas pilnu mirkli, ti nenssmaida."

„Ej, ej! to tik tahda nelga ween essi. Ko jau ne warr dabbuht, to jau ne wajaga kahrohs."

„Trahtiņ, tu man tahdus schkuņus wahrdus teiz, kas manna no mihlestibas eewainota sirdi tik nâ rahwigas sahles eewaino. Runna jel tahdus kas manni no schihs kaislibas spihdes. Tehwe wahrdî manna tikpat atgahdina Schillera Kahrlu Mohru Kattrîņa wahrdus, kas winsch sakka, ka ta tik irr ihstena mihlestiba, kad bes zerribas mihl."

3 Ellen Mantelzeug
10 Ellen Futter für einen Mantel
— Kopftuch
3 Dutzend Nähseidenknöpfe
10 Ellen Zitzelbänder
½ Loth Rosenzucker
1 ℔ Soda
2 Cylinder
— Kisten
— Ornament für Vorgan

J. Lautenbachs.